

باشگاه‌های بی پول و بدهکار

مسعود اقبالی

کارشناسی و مدیر فوتبال

برای تحلیل وضعیت اقتصادی باشگاه‌های ایرانی باید اول تفاوت فوتبال حرفه‌ای و آماتور را بشناسیم. در تیم‌های خارجی وقتی بازیکن وارد باشگاه می‌شود بر اساس ارزش‌هایش با او قرارداد می‌بندند اما در فوتبال ما چنین چیزهایی وجود ندارد. در فوتبال ایران هیچ قانونی نیست زیرا دلالان و مافیای فوتبال حاکم هستند و آنها نمی‌گذارند اصول حرفه‌ای رعایت شود. دلالان آقدر در فوتبال ایران قدرت دارند که بدترین بازیکنان را با قراردادهای عجیب به بهترین باشگاه‌های ما می‌فروشند. گاه حتی می‌بینیم قراردادهای عجیب و دلاری با بازیکنان ایرانی بسته می‌شود.

در حال حاضر همه باشگاه‌های لیگ برتری بی‌پول هستند و بدهی‌های سنگینی دارند. البته پرسپولیس و استقلال دولتی هستند و شرایط متفاوتی دارند. چگونه بازیکنی که تا دو سال قبل آرزوی حضور در تمرین یک تیم را داشت، امروز قرارداد میلیاردی امضا می‌کند؟ بروید و بررسی کنید ببینید چند بازیکن در کل لیگ بیشتر فصل را روی نیمکت بودند یا سکو؟ اگر این آمار را به دست بیاورید، متوجه فاجعه دلالی در فوتبال ایران خواهید شد. اگر فوتبال ایران هر روز در حال افت است، به خاطر حضور همین دلالان است. قانون سقف بودجه قابل پذیرش نیست و هیچ نظارتی روی این موضوع هم وجود ندارد. به بازیکنی که ۱۰ میلیارد قرارداد امضا می‌کنند زیر میزی ۱۰۰ میلیارد می‌دهند و دور زدن این

قانون به همین راحتی است. این دور زدن قانون هم دستاورد دلالان است. امیدوارم فوتبال ایران روزی به جایی برسد که باشگاه‌ها برای هزینه‌های خود پاسخگو باشند و در صورت تخلف نیز با متخلفان برخورد شود.

مدیران همه باشگاه با دلالان کار می‌کنند. دلالان و مافیای تعیین می‌کنند چه کسی در تیم یا کادرفنی باشد و سپس مدیران با او قرارداد می‌بندند یا تمدید می‌کنند. متأسفانه الان هر بازیکنی که جذب باشگاه می‌شود از قبل توسط دلالان انتخاب شده است.

اگر VAR باشد، دیگر شاهد درگیری‌ها نیستیم اما بعضی‌ها می‌خواهند این درگیری

باشد. افرادی در فوتبال ایران

حضور دارند که نان‌شان در همین حواشی است. به نظر من با این هزینه‌هایی که در فوتبال ایران می‌شود، آوردن VAR کار چندان مشکلی نیست اما متأسفانه برخی‌ها نمی‌خواهند چرا که نبود داور ویدیویی برای آنها محل درآمد شده است.

زرشک‌پلو؛ بحران جدید فوتبال ایران!

سمیه مهدی پور

خبرنگار

علاقه‌مندان به فوتبال، فقط اتفاقاتی که داخل زمین رخ می‌دهد را می‌بینند. اصلاً فوتبال هم همین است؛ داخل مستطیل سبز انجام می‌شود ولی برای برگزاری هر بازی، صدها نفر مشغول فعالیت هستند. بخشی از این امور، مربوط به آماده‌سازی زیرساخت‌های برگزاری بازی است و بخشی دیگر، پشتیبانی تیم‌ها. اتفاقاً بخش دوم، بسیار حساس و در عین حال، زمانبر است چون بازیکنان باید در بهترین شرایط تغذیه، استراحت، جابه‌جایی، استفاده از مکمل و ویتامین و سایر موارد مهمی مسابقات شوند. هر چقدر بازی مهم‌تر باشد، اهمیت پشتیبانی هم بیشتر خواهد بود. شاید برای تان جالب باشد اگر بدانید به خاطر شرایط اقتصادی اخیر که بر جامعه سایه افکنده، وضعیت وخیمی برای پشتیبانی از تیم‌های ورزشی به وجود آمده است. به عنوان مثال، یک پرس زرشک‌پلو با مرغ که جزو غذاهای معمولی بازیکنان و ورزشکاران به شمار می‌رود، فروردین سال گذشته در هتل‌های نه چندان گرانبه‌ای تهران، چیزی بین ۹۵ تا ۹۵ هزار تومان بود که این رقم در اسفندماه گذشته به ۱۳۵ تا ۱۵۵ هزار تومان رسید و حالا همین زرشک‌پلو به ۲۵۰ تا ۲۷۰ هزار تومان بالا رفته است. این شرایط، نشان از تأثیر منفی اقتصاد بر پشتیبانی تیم‌های ورزشی به خصوص فوتبال است که به اجبار باید کاروان‌های ۴۵ تا ۵۵ نفره را برای هر بازی به اردو بکشاند.

هزینه‌های جانبی باشگاه‌ها، سرسام‌آورتر از قراردادها

آفتابه و لگن، گران‌تر از شام و ناهار!

بسیاری از علاقه‌مندان به ورزش و فوتبال تصور می‌کنند هزینه‌های اصلی یک تیم مربوط به پرداخت دستمزد بازیکنان، مربیان و کارمندان باشگاه مذکور است. تصویری که کاملاً اشتباه است و هزینه‌های جانبی یک باشگاه بر هزینه‌های دستمزد و قرار می‌چرید. وقتی یک تیم ورزشی در مسابقات حضور پیدا می‌کند، هزینه‌هایی از جمله بلیت هواپیما، هتل، ترانسفر، مکمل غذایی و دارو دارد. هزینه‌های جانبی‌ای که شاید به چشم هوادار نیاید اما در بسیاری از مواقع و بخصوص در سالیان اخیر که قیمت موارد مذکور افزایش بیش از اندازه‌ای را در بازار ایران تجربه کرده، فشار زیادی را به یک باشگاه تحمیل می‌کند. هزینه‌هایی که گاه‌ب‌گاه بیشتر و سرسام‌آورتر از دستمزد بازیکنان یک تیم برای حضور در مسابقات است. با افزایش تورم و جهش افسار گسیخته دلار این هزینه‌ها تا بدانجا بالا رفته که چند برابر هزینه‌های دستمزد قراردادها شده. هزینه‌ای که در چشم نیست اما کمرشکن است. به بهانه نزدیک شدن به بیست و سومین دوره لیگ برتر کشورمان نگاهی به قیمت مواردی که پیش‌تر به آن اشاره شد خواهیم انداخت.

هزینه‌های پزشکی

1

یکی از اساسی‌ترین هزینه‌های تیم‌ها در طول مسابقات مربوط به درمان مصدومیت‌ها می‌شود. موضوعی که البته بیشتر شامل حال فیزیوتراپی بازیکنان و خرید موارد متفرقه مانند مکمل می‌شود. ابتدا از فیزیوتراپی آغاز می‌کنیم. موردی که یک تیم در طول فصل باتوجه به فشردگی بازی‌ها به خصوص در میانه مسابقات سر و کارش نسبت به مواردی که به آن اشاره خواهیم کرد، می‌افتد. البته باید گفت این مورد برای تیم‌هایی است که کلینیک اختصاصی برای فیزیوتراپی ندارند. در حال حاضر هزینه یک جلسه فیزیوتراپی در تهران برای یک ناحیه با بیمه کمی بیش از یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان می‌شود. حالا تصور کنید یک بازیکن برای درمان مصدومیتش نیاز به انجام ۱۰ جلسه فیزیوتراپی داشته باشد. آنچه باعث به وجود آمدن یک هزینه سرسام‌آور برای یک باشگاه می‌شود. بخصوص اگر این بازیکن جزو مهره‌های کلیدی و اصلی سرمربی باشد، اهمیت درمان او افزایش می‌یابد و عجله باعث بالاتر رفتن هزینه‌ها می‌شود.

آب معدنی

2

یکی از موارد ضروری که باید از سوی باشگاه برای تمرین بازیکنان تهیه شود، آب معدنی است. کالایی که تابستان سال گذشته می‌توانستیم بطری کوچک آن را با پرداخت ۳ هزار تومان بخریم اما در حال حاضر باید برای خریداری آن ۵ هزار تومان و در برخی از سوپرمارکت‌ها ۶ هزار تومان هزینه کنیم. حالا اگر فرض کنیم هر باشگاهی برای یک وعده تمرین ۲۰۰ بطری آب معدنی استفاده می‌کند. باشگاه مورد نظر باید برای یک وعده تمرین یک میلیون تومان هزینه صرف خرید آب معدنی کند. این عدد را در تعداد روزهای تمرین یک تیم در طول یک فصل که قریب به ۹ ماه می‌شود، ضرب کنید تا متوجه شوید که یک باشگاه چه هزینه سرسام‌آوری را برای یک آب معدنی ساده باید متقبل شود.

مکمل‌ها

3

مکمل‌ها بخش جدا ناشدنی تمرین ورزشکاران حاضر در تیم‌های حرفه‌ای هستند. در زمان نگارش این گزارش هر بسته مکمل ۷ میلیون تومان قیمت خورده و با توجه به وارداتی بودن آن و قیمت دلار افزایش بیش از ۱۰ برابری داشته. موضوعی که باعث تحمیل شدن هزینه‌های بسیاری به تیم‌های ورزشی می‌شود. هزینه‌ای که جزو واجبات است و در بالا رفتن راندمان کار بازیکنان و جلوگیری از مصدومیت نقش بسزایی دارد. از این موارد که بگذریم به هزینه نوشیدنی تقویتی ایزو می‌رسیم. چیزی که دریافتش برای یک تیم بین ۱۵ تا ۳۰ میلیون تومان آب می‌خورد.

هزینه اقامت و هتلینگ

4

البته باید توجه داشت که پرواز تنها بخش سفر یک تیم به شهرستان برای حضور در مسابقه نیست. بلکه بازیکنان برای استراحت نیاز به هتل دارند. اگر تصور کنیم تیم تنها یک شب از هتل استفاده می‌کند و بلافاصله پیش از اتمام مسابقه از آنجا می‌رود. یک تیم برای یک شب حضور در اصفهان باید مبلغ ۵۴ میلیون تومان را هم به علت اسکان در هتل پرداخت کند. البته مبلغی که به آن استناد شد، یکی از ارزان‌ترین هتل‌های اصفهان در حال حاضر است. این موضوع بدین معنا است که یک تیم تنها برای برگزار کردن یک مسابقه باید ۱۱۴ میلیون تومان بابت پرواز و هتل هزینه کند.

دارو

5

دومورد دیگری که جزو هزینه‌های پزشکی یک تیم می‌شود، خرید ویتامین و مکمل‌های غذایی و درمانی است که در سال اخیر افزایش ۵ برابری را تجربه کرده. به عنوان مثال در حال حاضر هر بسته ویتامین C ساده در داروخانه‌ها بیش از ۲۰۰ هزار تومان قیمت خورده. حالا تصور کنید یک باشگاه برای تیم ۲۳ نفره باید چند بسته ویتامین C خریداری کند تا پاسخ نیاز آنها را بدهد؛ بخصوص در فصل سرما که بازیکن بیشتر از سایرین به واسطه تمرین‌های سختی که انجام می‌دهند و در معرض ابتلا به ویروس‌ها هستند. حداقل برای هر دو هفته باید ۱۰ بسته ۲۰ تایی خریداری شود. تعدادی که ما را به رقم ۲۰ میلیون تومان در طول یک ماه فقط برای یک ویتامین ساده می‌رساند. جالب اینکه هزینه خرید ویتامین کمترین هزینه‌ای است که یک باشگاه در طول مسابقات به عنوان هزینه‌های جانبی برای بازیکنانش انجام می‌دهد.

بلیت هواپیما

6

سفر برای باشگاه‌ها به واسطه برگزاری مسابقات یک امر روتین است. موضوعی که در سال جدید قیمت آن نجومی بالا رفته. به طور مثال اگر باشگاه‌های حاضر در لیگ برتر بخواهند با ۳۰ نفر بازیکن و کادر برای برگزاری مسابقات مقابل یکی از دو تیم اصفهانی حاضر در لیگ برتر یعنی سپاهان یا ذوب‌آهن به این شهر سفر کنند، با احتساب قیمت امسال باید تنها برای رفتن به این شهر مبلغی بیش از ۲۹ میلیون تومان هزینه کنند. البته این هزینه برای پروازهای اکتونومی و مسیر پروازی تهران به اصفهان است و تیم‌ها باید برای برگزاری تنها یک بازی بیش از ۶۰ میلیون تومان فقط هزینه بلیت هواپیما پرداخت کنند. به این مبلغ اضافه کنید هزینه ترانسفر از تهران به فرودگاه و از فرودگاه مقصد به هتل که رفت و برگشت را در بر می‌گیرد تا عدد فوق‌برگتر و سنگین‌تر شود. عددی که در ۳۰ هفته مسابقات سرسام‌آور می‌شود و شاید هزینه سفر تنها با دستمزد یک بازیکن برابر شود.

پول یک شام و ناهار نمی‌شود اما حالا با تورم کمرشکن اقتصادی هزینه آفتابه و لگن از ناهار و شام گرانت‌تر می‌آید!

ایرانی آفتابه و لگن را مثالی برای هزینه‌های جانبی می‌دانستند و در توصیف آن اعتقاد داشتند که هفت دست آفتابه و لگن

می‌کند. هزینه‌هایی که حالا دغدغه بزرگتری از بحث قراردادها برای تیم‌های لیگ برتری است. پیش از این ضرب‌المثل‌های

لیگ برتر باتوجه به افزایش قیمت هانسبت به سالیان گذشته، مبلغی بیشتر از قرارداد یک بازیکن ستاره را به تیم‌ها تحمیل

با هزینه‌هایی که پیش‌تر آنها را مرور کردیم، به این نتیجه می‌رسیم که هزینه‌های جانبی یک تیم برای حضور در یک فصل